

[Lynnerup Nielsen.]

i henseende til omhyggelig og hygiejnisk behandling af fisken, overholdes fuldtud. Tænker man imidlertid på handelen med og distribueringen af fisk f. eks. i en storby som København, er man tilbøjelig til at mene, at det her mere drejer sig om et kommunalt spørgsmål end om et lovgivningsanliggende, og også i så henseende er jeg interesseret i at høre, om den højtærede fiskeriminister kan give os oplysning om, hvordan dette spørgsmål ligger for tiden.

Det vil givetvis altid være den bedste reklame såvel for afsætningen på hjemmemarkedet som for en øget eksport, at der eksisterer en god lov med hensyn til kvalitetskontrol, og jeg kan derfor, idet jeg godkender de principper, som er nedlagt i lovforslaget, tilsige mit partis medvirken til forslagets vedtagelse.

Søren Olesen: Det er fra flere sider blevet bemærket, at den lov, til hvis revision der her foreligger forslag, har virket bedre, end man havde turdet håbe og antage. Dette kan jeg forsåvidt være enig i, og det må efter min mening skyldes en fornuftig administration af loven, for det kan ikke nægtes, at både den nugældende lov og det forslag, der her foreligger, indeholder mange bestemmelser, der efter min mening kan misbruges, og som der derfor kan være nogen fare forbundet med at beholde i loven. Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om nogle af disse ting, som jeg stadig synes kan frembyde en fare.

Fiskerierhvervet og de dertil knyttede virksomheder har altid været et meget frit erhverv, og vi skulle gerne såvidt muligt fortsat sikre næringsfrihed på dette område og sørge for, at ikke de bestemmelser, vi gennemfører, indskrænker den frie næring. Jeg tænker hermed bl. a. på § 22, der indeholder bestemmelser angående stadeplads og omførsel af fisk; det bestemmes i paragraffen, at der i så henseende skal finde anmeldelse sted. Det kunne man endda forsone sig med, hvis forholdet var det, at den pågældende kunne begynde på sin virksomhed, derefter kunne tilsynet komme, og var der ikke noget i vejen, så var der ikke noget at bemærke. Men efter loven skal vedkommende vente, indtil han får en tilladelse, og der kan jo nok gå nogen tid,

inden han får den. Det har hidtil været sådan, at det var frit, hvem der ville forhandle fisk og fiskevarer — ligesom det gælder for forskellige landbrugsvarer og gartnerivarer — og det skulle jo ikke gerne gå sådan, at de, skal vi sige sidste frie erhverv indenfor handelen ophører.

Endvidere bestemmes det, at boderne skal være indrettet på en bestemt måde. Det kan naturligvis være rigtigt, at boderne skal være sådan, at de kan holdes rene, men jeg mener dog ikke, at bestemmelserne bør være for stramme.

Endelig er der forbudet mod forhandling i fri luft. Nu ville jeg egentlig synes, at det er det allerbedste sted, man kan forhandle fisk. Selvom det godt kan være, at det ikke er så heldigt på et stort fisketorv. Det har jo også været berørt i forbindelse med omtalen af fisketorvet ved Gl. Strand, hvor handel med fisk efter denne bestemmelse må blive ulovlig; i alt fald må der jo ske en forandring, når det absolut bestemmes, at handelen skal foregå i lukkede boder. Men jeg mener, at i frisk luft er der ikke så stor udsigt til, at fisken skal blive forurennet, og at bestemmelsen derfor er for rigoristisk; at dette, at fisken sælges fra en stadeplads, altså af en enkelt sælger, skulle kunne rumme nogen sundhedsmæssig fare for fisken eller for omgivelserne, kan jeg ikke rigtig erkende.

Et andet område, som jeg vil omtale, er autorisationsbemyndigelserne, som omhandles i §§ 24, 33 og 39. I § 24 står der f. eks., at når en virksomhed ansøger om autorisation til konservering og forhandling af fiskevarer, skal det meddeles, om denne virksomhed er medlem af en brancheorganisation, og om virksomheden har sagkyndig arbejdskraft. Brancheforeningerne står nævnt flere gange, og det er også rimeligt, at man rådfører sig med brancheforeningen angående de forskellige forhold, men man må i hvert fald passe på, at ikke brancheforeningen bliver bestemmende for, om der kan opstå nye virksomheder, og derved hindrer en udvikling af erhvervet og en vis konkurrence. Mange af vore konserverfabrikker er begyndt som ganske små virksomheder. Jeg ved, at virksomheden i Skagen begyndte med, at et par brødre eksperimenterede, og det er egentlig oprindelsen til hele konserverindustrien i Frederikshavn, Skagen og Hirtshals. Det vil være